Muốn ôm anh vào lòng, khi anh khóc
Muốn tựa vào vai anh, khi em khóc
Muốn nắm tay, áp má và đùa vui
Muốn nói cười, ríu rít quên đêm ngày
Nỗi đau nương tựa niềm hạnh phúc
Anh cười đem lại bao xốn xang
Khoé mắt hằn sâu nỗi mệt mỏi
Nhưng trao em cái nhìn rất đỗi tình
Em muốn quên ranh giới chia lìa ấy
Muốn lao vào ôm anh không do dự
Trong vườn hoa dạo chơi cùng với gió
Nghe giọng anh vỗ về nơi vành tai
Anh ơi, xin tay anh hãy chìa
Một cơ hội cho hi vọng nhỏ nhoi
Anh ơi, xin anh hãy là mắt
Dõi theo em trên từng bước đi dài.
Bạn nhỏ ơi, em yêu anh nhiều lắm
Đừng bỏ em giữa ngày dông tháng bão
Bơ vơ trong nhân gian muôn sự này
Hãy khích lệ em trong từng giấc ngủ

Để sớm mai em yên lòng tồn tại
Hoàn thành từng dự định của đôi ta
Trước khi sà vào lòng anh lần nữa.
Em là bồ công anh đấy anh à
Gửi ý thơ lên trời cao xanh thẳm
Giọt lệ em là mưa bóng mây
Khóc rồi cười, phiền muộn chợt tạnh ngay
Lời anh khen kết thành vòng nguyệt quế
Đội lên đầu, em kiêu hãnh giữa đời
Em đi trong từng hình bóng anh ở lại
Khóc sụt sùi, rồi lại cười ngây ngô